

NÉPLAP

Világ iróletársai egyesültek!

AZ MDP HAJDU-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XIII. EVFOLYAM, 148. SZÁM

ARA 50 FILLER

1956. JUNIUS 24., VASÁRNAP

A moszkvai nyilatkozatok és a Nyugat

Ha hinni lehet a Tribune des Nations című francia lapnak, akkor munkatársai két diplomata nagyon érdekes beszélgetést leste el egy-két héttel ezelőtt. S mi másról folyt volna szó, az X. jugoszláv kommunista és az Y. nyugati diplomáciai megfigyelők között, mint az akkori napok legnagyobb eseményéről — Tito elvtárs és a jugoszláv kormányküldöttség moszkvai látogatásáról, tárgyalásairól.

Tito tehát visszatér régi szerelméhez és elfelejti a nyugati hatalmaknak tett ígéretet? — így Y.
Mire X: — Egyáltalán nem. Ami most Moszkvában történik, egyszerűen csak azt bizonyítja, hogy semmi sem megváltoztatható. Az Önök stratégiáinak és miniszterei nem volt igazuk, amikor a Szovjetunió és Jugoszlávia nézeteltérését politikájuk egyik legszilárdabb pillérének tartották.

Y: — Hát ez érthetetlen. És a sértések zuhatagát... mindezt feledés borítja?
X: — Nem, hanem ami történt, most tessék jóvá és ez a fontos. Egyébként különösen tartom, hogy Ön nem érti annak, hogy a konfliktus mindkét fél megelégedésére rendeződött. Ön nem híve a népek jobb kapcsolatának?

Y: — Dehogyan nem. Csak feltételezem a kérdést, vajon Tito moszkvai kijelentései nincsenek-e ellentétben azokkal, amit még a múlt hónapban mondott arról, hogy országa nem csatlakozik egyik tömbhöz sem.

X: — Ön talán tömbbel tévesztette össze azt, amit mi szocialista táborunk mondunk.
Y: — Valóban nemigen látok különbséget a kettő között.

X: — Nyilván azért, mert Ön ellenfele a szocializmusnak. Amikor Tito örül annak, hogy helyreállt a szocialista tábor egysége, nyilván azoknak az országoknak az összességére gondol, amelyek vezetői a marxizmus-leninizmushoz, vagy ha úgy akarja, a kommunizmushoz tartozónak vallják magukat. Ez ideológiai kérdés, amelynek semmi köze sincs a katonai tömbhöz.

Y: — Remélhetjük tehát, hogy Jugoszlávia mindenképpen fenntartja baráti kapcsolatát a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Y: — Beláthatja, hogy ezt keletlenül hallanunk... Meg kellene erősíteni a kapcsolatainkat a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Y: — Beláthatja, hogy ezt keletlenül hallanunk... Meg kellene erősíteni a kapcsolatainkat a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Y: — Beláthatja, hogy ezt keletlenül hallanunk... Meg kellene erősíteni a kapcsolatainkat a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Y: — Beláthatja, hogy ezt keletlenül hallanunk... Meg kellene erősíteni a kapcsolatainkat a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Y: — Beláthatja, hogy ezt keletlenül hallanunk... Meg kellene erősíteni a kapcsolatainkat a Nyugattal és semleges marad?
X: — Természetesen. Ami az előbbi illeti, enélkül nem lehetné tartós békét teremteni a világon. De Jugoszláviának ezt a szándékát osztja a Szovjetunió is. Az oroszok és a jugoszlávok véleménye ebben nem tér el. Ami pedig a semlegességet illeti — ez sem a mi politikánk. Eppen olyan kevésbé vagyunk olyan jóindulatúak a kapitalizmus iránt, mint többi kommunista elvtársunk.

Eddig a párbeszéd, amelyet a Tribune des Nations munkatársa elleszt. Végeredményben számunkra kevésbé fontos, hogy valóban lezajlott-e ez a beszélgetés, vagy sem. Lényegesebb, hogy e megbeszélés csokorba gyűjti azokat a gondolatokat, amelyek az új helyzet láttán a nyugati politikuskok fejében megfordulnak.

Mert lássuk csak. Mindjárt a beszélgetés elején hangot ad annak a csalódásnak, amelyet a Szovjetunió és Jugoszlávia nézeteltéréseinek végleges kiküszöbölése okozott bizonyos nyugati körökben. Most a közös nyilatkozatok nyilvánosságra hozása után ez a csalódás és az új helyzet feletti aggodalom egészen nyilvánlan kifejezésre jut.

Egy washingtoni Reuter tudósítás szerint „nem titok, hogy amerikai kormánykörökben bizonyos elkeseredést és aggodalmat váltott ki, hogy Jugoszlávia egyre erőteljesebben támogatja a szovjet politikát”. Sőt, több amerikai kormánytisztviselő úgy nyilatkozott, hogy ezek után az Egyesült Államoknak felül kell vizsgálnia és esetleg nagy mértékben módosítania kell Jugoszlávia irányában eddig folytatott politikáját. Ez természetesen azok véleménye, akik a szovjet-jugoszláv viszony sajnálatos megromlására, a kapitalizmusnak jugoszlávai — sőt bulgáriai, magyarországi, romániai stb. restaurációjára építették fel terveiket. A jugoszláv kommunista érdeme, hogy az országukkal kapcsolatos nyugati tervek füstbementek. S akik mindmáig reménykedtek, most — amint a Time című amerikai folyóirat megfogalmazza: — levonhatják a tanulságot: „A kommunista mindig csak kommunista marad”.

Most még nem látja, hogy a felelős nyugati államférfiak valóban lefontolták-e a megfelelő következtetéseket. Tény, hogy a szovjet-jugoszláv nyilatkozatok a közelebbi újabb perspektívát tárják fel a nemzetközi kapcsolatokban. Es ez az első nyugati visszhangok tanúsága szerint — a józanabb nyugati körök máris felismerik.

A Popolo di Milano, az olasz kormánypart, a kereszténydemokrata párt lapja, leszövegi, hogy a Szovjetunió és Jugoszlávia baráti kapcsolatainak megszilárdulása fontos politikai esemény, amely esetleg jelentősebb kihatással lesz, mint ahogy most előre látható. Az angol Birmingham Post pedig megállapítja: Nyilvánvaló, ha Oroszországban tényleg új felfogás uralkodik, a Nyugat nem maradhat éppen olyan hajthatatlan, mint Sztilin napjaiban.

Azaz, ha Y nem is akarta tudomásul venni, de mások már pedig Nyugaton, hogy amint az X is mondta, Moszkvában nem a tömbpolitika jegyében folyt a tárgyalások. Ellenkezőleg az aktív békekés egymás mellett élési politikájának további kiterjesztése mellett kötelezték el magukat a tárgyaló felek. S ennek a jelenlegi enyhülő nemzetközi helyzetben reális lehetőségei vannak.

Gondoljunk például, milyen nagy hatást keltett a Szovjetunió legutóbbi leszerelési jelentése. Követendő példaként állította kormányra elé ezt az angol, a francia és az amerikai közvélemény is. A fegyveres erők létszámának ilyen egyoldalú csökkentése meggyorsíthatja és megkönnyítheti egy részleges leszerelési meg egyezés létrejöttét — hangsúlyozza a szovjet-jugoszláv közös nyilatkozat.

Megnyílt az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának teljes ülése

Pénteken megnyílt az Olasz Kommunista Párt Központi Bizottságának teljes ülése. A teljes ülés napirendjén a következő kérdések szerepelnek:
1. A központi választások eredménye és a politikai helyzet. Előadó: Giancarlo Pajetta.
2. A párt országos kongresszusának összehívása. Előadó: Palmiro Togliatti.

Francia-amerikai atomerőegyezmény

A francia sajtóban jelentést látott napvilágot arról, hogy Washingtonban aláírták a francia-amerikai úgynevezett atomerőműműködési egyezményt. Ennek az egyezménynek az alapján az Egyesült Államok negyven kilogram U-235-öt szállít Franciaországnak.

Bezárult az ötödik energetikai világtalálkozó

Június 23-án tartották az ötödik energetikai világtalálkozót utolsó munkálját. Ezen a napenergia felhasználásának kérdését vitatták meg.

Tito elnök Kisinyevben

A Román Népköztársaság felé utazóban szombaton Kisinyevbe, Moldva SZSZK fővárosába érkezett Tito vezetésű jugoszláv kormányküldöttség.

Tito elnök és kísérete elutazott a Szovjetunióból

Kiev, Ukrajna fővárosa ünnepélyes búcsút vett Tito elnökötől és a jugoszláv kormányküldöttségtől többi tagjától, amidőn pénteken este, helyi idő szerint tíz órakor a jugoszláv vendégek utrakelték, hogy háromhetes szovjetunióbeli tartózkodásuk után háromnapos látogatásra Romániába menjenek, majd onnan visszatérjenek Jugoszláviába. A nyitott gépkocsit, amelyben Tito elnök és felesége D. Sz. Korotcsenkónak, az Ukrán SZSZK Legfelső Tanácsa Elnöksége elnökének kíséretében a pályaudvarra hajtottak. Kiev polgárai virággal köszöntötték és melegen üdvözölték, a jugoszláv vendégeket.

Újabb debreceni üzemek teljesítették féléves tervüket

Lapunk pénteki számában hírt adtunk arról, hogy a Debreceni Pátyolat Mosó-, Kelmefestő és Vegytisztító Vállalat, valamint a Kefegvár dolgozói teljesítették első félévi tervüket. Ezt megelőzően a korábbi lapszámokban is közzétettük jónéhány ipari üzem, vállalat első félévi tervének befejezését, s a határidő előtti teljesítést koránt most folytattuk.

Nap mint nap érkeznek szerkesztőségünkhez jelentések, melyekben a dolgozók örömmel számolnak be munkakörülményekről, s azok eredményeképpen született tervüteljesítéseikről.

A tegnapi nap folyamán elváltak a Lakatos- és Gépipari Vállalattól érkezett jelentés, mely szerint az első negyedévi tervet már e hó 11-én százszázalékosan teljesítették. Kissé utján megkötötték a híradással, új munkájuk érdemeiből azonban ez semmit sem von le, a dícséret így is megilleti őket. Annál is inkább, mert június 22-ig már 108,5 százalékos teljesítést értek el az első fél évre előirányzott munkamennyiségét.

A hónap végéig hátralévő néhány nap alatt újabb 400 ezer forint értékű árut adnak terven felül a népgazdaságnak.

Ugyancsak azt jelentették szerkesztőségünknek, hogy a Hajdu-Bihar megyei Bányás- és Építőanyagipari Egyesülés, a Mechanikai és Műanyaggyártó Vállalat és a Hajdúböszörményi Textilfeldolgozó Vállalat dolgozói még június 20-a előtt befejezték az első félévi tervet, a Hajdúnánási Középgazdálkodási Vállalat dolgozói pedig e hó 20-án tették a pontot az első félévi befejezett terv után.

E vállalatok dolgozói a jól végzett munka örömeivel már a második félévi tervük végzésére munkálkodnak. Igyekezőikért, szorgalmukért dícséret illeti őket.

Sepilov szovjet külügyminiszter megbeszélései Damaszkuszban

D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter szombaton délelőtti látogatást tett Sukri El Kuatli szíriai köztársasági elnöknel — jelenti az AFP —. A szovjet külügyminiszter és a szíriai köztársasági elnök egyaránt megbeszélést folytattak.
D. T. Sepilov ezután felkereste a szíriai képviselőház elnökét, N. Kudszi-t, Szabrit

K. J. Vorosilov fogadást adott Mohammed Al Badr Emir tiszteletére

K. J. Vorosilov a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke június 22-én a Kremben fogadást adott Mohammed Al Badr Emir jemeni trónörökös, miniszterelnökhelyettes és külügyminiszter tiszteletére.
A szíviyes és baráti légkörű fogadáson K. J. Vorosilov és Badr Emir beszédet mondott.

Örömmel hangszólom — mondotta K. J. Vorosilov többek között —, hogy a szovjet-jemeni viszony kérdéseiről és a két államot érdeklő nemzetközi problémákról folytatott megbeszéléseink szíviyes légkörben folytak és kedvező eredményekkel jártak.

Hamarosan el kell hagynom a Szovjetuniót. Atyám, a király nevében, saját magam és a jemeni küldöttség tagjai, valamint az egész jemeni nép nevében őszinte köszönetemet és mély megelégedésemet fe-

Aláírták a szovjet-jemeni közleményt

Június 23-án Moszkvában aláírták a Mohamed Al Badr Emir jemeni trónörökös, miniszterelnökhelyettes és külügyminiszter szovjetunióbeli tartózkodásáról szóló szovjet-jemeni közleményt. A közleményt a Szovjetunió kormány részéről N. A. Bulgaryin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, a Jemeni Királyság kormány részéről Mohammed Al Badr Emir trónörökös írta le.

N. Sz. Hruscsov elvtárs június 23-án fogadta Mohammed Al Badr Emir jemeni trónörökösöt, miniszterelnökhelyettesét és külügyminiszterét és megbeszélést folytatott vele. A megbeszélésen jelen volt Abdul Rahman El Szajali jemeni pénzügyminiszter, El Amri államminiszter és külügyminiszter-helyettes.

A megbeszélés baráti légkörben zajlott le.

A Politika kommentárja Tito elnök romániai látogatásáról

A Politika című belgrádi lap szombati számában Tito elnök és munkatársai romániai látogatását kommentálva a többi között ezeket írja: Tito elnök háromnapos romániai látogatása olyan időben történt, amikor az új légkör egyre erőteljesebben érezteti hatását a Jugoszlávia és Románia közötti kapcsolatokban.

Amióta megkezdődött a viszony általános normalizálása — Jugoszlávia és a kelet-európai országok között — fűzi hozzá a hírmagyarázó — Románia volt egyike az első kelet-európai országoknak, amelyek gyakorlati bizonyítékot nyújtottak arra vonatkozólag, hogy valóban ki akarták küszöbölni a korábbi káros politika minden következményét.

A Politika a továbbiakban megállapítja, hogy Tito elnök romániai látogatása összhangban áll az egész jugoszláv politikával, amely mindenképpen egyenlő baráti kapcsolatokra törekedett az összes szovjet szédos országgal, de különösen Románia, amely a szocializmus építésén fáradozik.

MAI SZÁMUNKBÓL:

Felesleges hivatali helyiségekből lakásokat (2. oldal) — Lublini emlékek (3. oldal) — A Keleti Főcsatorna és építői (4. oldal) — A gonosz favágó (4. oldal) — A megyei pártbizottság ülése (5. oldal) — Messze a Nagyerdő... (6. oldal) — Rádióműsor (6. oldal) — Oláh Gáborról (7. oldal) — Hírek, sport (8. oldal)

MBAT

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

előt

1. Szék

DEBRECEN TESTVÉRVÁROSÁBAN

LUBLINI EMLÉKEK

Beszélgetés Ménes Jánossal, Debrecen Város Tanácsa eb. elnökével

Közel két hetet töltött Lengyelországban Lublin Város Néptanácsának meghívására Debrecen Város Tanácsa hntagja küldöttsége. Az ottani napok programja oly gazdag és oly zsúfolt volt, hogy száz és száz emlék és élmény fűződik minden órához. Erről a felejthetetlen útról beszélgettünk Ménes János elvtárral, Debrecen Város Tanácsa végrehajtó bizottságának elnökével, a küldöttség vezetőjével.

A tanácsháza elnöki szobájának asztalán egy százlappos jegyzetfüzet, teleírva a sok-sok élménnyel, még több hasznos tanáccsal, javaslattal, mellette egy fél méternyi nagyságú fényképalbum — szebbnél-szebb felvételekkel, amelyek hűen tükrözik, hol járt Lengyelországban a debreceni küldöttség. Mi is arra kértük Ménes elvtársat, beszéljen az utazás, fogadtatás körülményeiről, és arról, milyen tapasztalatokkal gazdagodva érkeztek haza, Debrecenbe.

— Az elmúlt télen Debrecenben járt Lublin küldöttség meghívásának tetelünk eleget a Lublinban történt látogatásunkkal. Minden képelelet felülmúló szeretettel fogadtak bennünket Lengyelországban. A küldöttség tagjait a Debrecenben járt lengyel küldöttség tagjai és a lublini városi pártbizottság titkára fogadta.

Rövid pihenő után Varsó nevezetességivel ismerkedtünk. Láttuk a német fasizták által szisztematikusan kegyetlenül kegyetlenül vitt rombolások színhelyét, de láttuk a porból felépülő új lengyel főváros is. Voltunk a 36 emeletes álomszép kultúrpalotában, amelyet a szovjet nép ajándékozott a háborúban talán legtöbb szenvedett fővárosnak. Sok történelmi nevezetességű épületek ismerkedtünk meg még a rendelkezésre álló pár óra alatt. Szemünkkel csak úgy ittuk be a sok látványt, hisz a debreceni küldöttség tagjai számára minden új volt, mert külföld a felszabadulás óta egyikünk sem volt még a lengyel fővárosban.

Néhány óráig tartott csupán a városi tartózkodás, aztán vendéglátóinkkal együtt gépkocsival a Varsótól 170 kilométerre lévő Lublinba utaztunk. Debrecen testvérvárosában, a hős Lublinban a két nemzet színeivel fellebörgött Európa Hotelben szálltunk meg. Este Lublin Város Néptanácsának székhelyében történt küldöttségünk hivatalos, de annál szívezebb fogadtatása. A pohárköszöntők a két nép történelmi barátságára mutattak rá és itt hallottuk először azt a szállóigét, amelyet az elkövetkező napok során számtalanszor találkoztunk:

„Polák—Venger dva bratani! I do szablji do skianki!”
Ez szabadon fordítva így hangzik:
„A lengyel és magyar két jó barát, harcban, munkában egyaránt.”

Másnap aztán megkezdődtek a tanácskozások, megbeszélések és látogatások. Jól tudtuk, hogy Lengyelország városai a második világháborúban különösen sokat szenvedtek, éppen ezért legfőképpen az érdekeltek bennünk: milyen módszerrel és milyen gyorsasággal épülnek újjá a lerombolt városok. Sok hasznos tanácsot kaptunk és számtalan értékes tanulságot és tapasztalatot merítettünk ezzel kapcsolatban. Óriási méretű építkezési folyik Lublinban. Mint a város vezetői elmondották, ebben az esztendőben 3060 lakást adnak át a lakosság rendelkezésére. Jóllehet az érzésünkben — mint ahogy Ménes elvtárs hangsúlyozta — bizonyos irigység is vegyül, amikor végig sétálunk Lublinban és hol a városi pártbizottság titkára, hol a néptanács elnöke büszkén mutatják a félig kész lakóöbölket: itt 120 lakás készült, amott 260, más helyen 400, ismét máshol 600 lakás számára ássák az alapot.

Sok értékes tapasztalatot gyűjtöttünk Lublin Város Néptanácsa elnökénél, Jan Ujma elvtársnál, továbbá a város- és községgazdálkodási osztály vezetőjénél történt látogatásunk alkalmával. Rengeteg problémára kaptunk feleletet, amikor a tanács tömegkapcsolata, a tanács végrehajtó bizottsága apparátusának munkája, a tanács irányítása alá tartozó vállalatok és intézmények eredményei, a város ipari és kulturális problémái, Lublin áruellátá-

ss, a tanács és a négy lublini egyetem gyümölcsöző együttműködése iránt érdeklődtünk. Számos olyan hasznos javaslat hangzott el a lengyel elvtársak szájából, amelyet mi, idehaza rövidebb-hosszabb idő alatt megvalósítottunk.

Jártunk ezenkívül a 10 000 munkást foglalkoztató teherautógyárban, voltunk egy középiskolában, a lublini egyetemen, a város és a távoli környék lakossága által oly nagyrabecsült szemklinikán. Meglátogattuk a másfél éve épülő lublini stadiont is, amely bár nem világvárosi méretű, de akármelyik világvárosnak dicséretére válna.

Debrecen Város Tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke ezután arról a méretetlen hagyománytiszteltől nyilat-

Egy 600 éves szokás Lublinban: az un. krakkói kapu bástyájának erkélyén fúj a strázsá, jelezve, hogy a városi tanács ébren ügyel a lakosságra.

kozott, amellyel egész Lengyelországban találkozhatunk. Erre csak egy példát — mondotta Ménes elvtárs.

A lebombázott, több évszázados épületeket eredeti stílusukban építették újjá. A tőrlemelkek közül kieszedték a szobor vagy dombormű maradványokat pontosan összeillesztették, vagy újonnan faragták. Ennek következtében minden városnak, még a legkisebbnek is meg van a maga sajátos arculata és minden város történelmi levegőt áraszt maga körül. Egységes képet nyújt, így a régi és új épületek egész sora.

Szóba került beszélgetésünk során az is, milyen segítséget nyújt a lakosság ahhoz, hogy minél előbb újjáépüljön Lublin. Megszívelelendő az, amit erről a tanácselnök mondott:

A társadalmi munka igen megbecsült Lublinban, csak úgy, mint Lengyelország bármely városában vagy községében. A vállalatok általában nem személyenként, hanem üzemenként, intézményenként történnek. Két évvel ezelőtt Lublin Város Néptanácsa elhatározta, hogy egy hatvan hektár nagyságú mocsaras területet feltölti és ott modern ligetet létesít. Óriási mozgolódás történt e határozat megszületése után. Az egyik üzem vállalta, hogy több ezer köbméter törmelékelt hord saját gépkocsijával a terület feltöltésére, a másik üzem több mint 5000 munkaadót ajánlott fel az egyengetésre, a harmadik 260 lámpaoszlop szállításával segíti a park közvilágítását, a negyedik vállalta a zenepavilon megépítését, egy ötödik üzem pedig több száz pad szállítását és elhelyezését. A debreceni küldöttség lublini ott-tartózkodása alatt is több százán dolgoztak a bokrok ritkításán, a virágágyak gondozásán, az utak hengerlésén, stb. Közülük olyan családjánkat is találtunk, aki két szoptatás között időben jött ki a levegőre, és ha már a parkba vezetett az útja, beállt ő is egy kicsit gyomlálni.

Egy másik dolog, ami igen jelentős, az országgyűlési képviselők és a választók, illetve a tanácsok kapcsolata. Lublin négy országgyűlési képviselője,

mind a városban dolgozik. Rendszeresen megtartják a fogadóórákat, köztük kettő részt vesz Lublin Város Néptanácsa végrehajtó bizottságának ülésén, a tanácsülésen pedig mind a négyen jelen vannak, mint tanácsadók. Az itt felmerülő jogos panaszokat, kívánásokat eljuttatják az illetékeseknek és ha szükség van, az ügy intézését sürgetik.

Közbevetettük Ménes elvtársnak: — Hogyan élnek az egyszerű lengyel emberek?

A tanácselnök elvtárs azonnal, az adatok birtokában már ismertette, mennyit keres egy átlagos lengyel munkás és fizetéséből mit vásárolhat. Ebből a válaszból azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a lengyel dolgozók életszínvonalát általában megegyezik, azonos a miénkkel. Az árak is hasonlóak. A ruházatkódás valamivel drágább, a választék sem olyan bő, mint nálunk, (különösen a cipőgyártás elmaradt) azonban a közszolgáltatás (villany, gáz, villamos, posta, vasút, stb.) lényegesen olcsóbb, mint Magyarországon. Mindjárt hozzátesszi a tanácselnök, a küldöttség felajánlotta a lubliniaknak, hogy megfelelő szakemberek kiküldésével segítséget nyújt Lublin Város Néptanácsa kezelésében működő mértékutáni cipőipari vállalat létesítéséhez.

Igen tetszett még a debreceni küldöttségnek — folytatja Ménes János —, hogy mind a lubliniak, mind a lengyel nép az idegességtől és feszültségtől mentes légkörben dolgoznak. Történt az újságvilágban Lublinban, hogy bár ketten-hárman szolgáltak ki, mégis sort alkottak az újságvasárlók, de senki sem tolakodott a másik elé. Igen érdekes és véleményem szerint megvalósítható intézkedés: sem Varsóban, sem Lublinban és amint értesültünk több nagy városban nem szabad a gépkocsiknak és egyéb járműveknek csend, amelyet Varsó legforgalmasabb utcáin tapasztalunk. Érdeklődésünkre a lubliniak példának emlekedtek, hogy mióta ezt a rendszert bevezették (bizonyára ennek következtében) 7 százalékkal csökkent a közlekedési balesetek száma.

Varsón, Lublinon kívül hol tett még látogatást a debreceni küldöttség és van-e remény, hogy elmélyülnek a két testvérváros közötti kapcsolatok? — kérdeztük végül.

Tíz nap persze kevés volt ahhoz, hogy Lengyelország minden jelentős városával megismerkedjünk. Így csupán csak a Lublin körzetében lévő városokba látogattunk el. Jártunk a történelmi nevezetességű, 28 000 lakosú Zamosc városában, amely a XVI. században épült és amely Európát első tervszerűen épített, fallal körülvett városa volt. Voltunk Kasimír városában és várában a Vízutal partján és megcsodáltuk több évszázados emeletes épületeit. Voltunk állami gazdaságban, ahol örömmel hallottuk az EMAG kombinátján dicséretét, aztán egy termelőszövetkezetben láttuk a tsz tagok 400 négyzetméteres háztájij felkén épült két-szobás, cseréptető lakásait s az újonnan létesített kultúrthont.

Nagyon tanulságos volt ez az út a hattagú küldöttségünk számára. Eppen ezért megállapodtunk abban, hogy a bürokrácia kiküszöbölésével, a deviza mellőzésével olyan szakemberek kölcsönös cseréjét szervezzük, ami lehetővé teszi, hogy az egyik helyen kialakult helyes gyakorlatot a másik helyen is bevezessék, elterjesszék. A lubliniak ezenkívül várják, hogy elküldjük a Párizsban is nagy sikert aratott Debreceni Népi Együttest, sőt Lengyelország felszabadulásának 12. évfordulójára, július 22-re meghívják Debrecen város labdarúgó-válogatottját. Sok egyéb ilyen kapcsolat felvetődött még. Mindezeket kivul a debreceni küldöttség lublini látogatásának az ad különös jelentőséget, hogy a felszabadulás óta ez a két város teremtette meg egymással hazánkban is, Lengyelországban is elsőként azt a testvéri kapcsolatot, amely egyformán hasznos mindkét város lakossága javára — hangsúlyozta befejezől Ménes János elvtárs.

Becsületkönyve bejegyzve

tírhálált halt ifjúmunkások életével. Alig van olyan uttoró a Mester utcai Általános Iskolában, aki ne ismerné Ságvári Endre, Rózsa Ferenc, Fürst Sándor, Sallai Imre s nemkülönben a debreceni Tóthfalusi Sándor nevét és rövid élettörténetét.

Nagy izgalommal és lelkesedéssel készülték az uttorómozgalom tízéves évfordulójára is. Erre az alkalomra egy jubileumi emlékkönyvet készítettek, amelyben az adatok mellett képek is illusztrálják a Mester utcai uttorócsapat megalakulásának és fejlődésének történetét. Az uttorók nagy érdeklődéssel kutattak újabb és újabb adatok után. Felkeresték az iskola régi-újabb vezetői névrendjét, a volt uttorókat, akik érdekes meséket meséltek a megalakulás és későbbi munka körülményeiről.

A VIII/b. Teleki Blanka rajz tagjai hasonló érdeklődéssel kutattak névadójuk életrajzi története után. Aki ilyen adatot talált, azt sajátkezűleg írta le, s egy füzetben összegyűjtötték. Az élettörténetekben elsősorban azt keresték, hogy mi az, amit tanulhatnak belőle, amit saját életükre vonatkoztathatnak, s ami fejleszt bennük a hazaszeretetet, az igaz hazafiságot.

Varga Emőke nemcsak az uttoró munkában volt segítőtársaként, hanem a tanulásban is. Aki nekik segítségére volt szükségük, bármikor mehetek hozzá, mert pajtasuk szíves-örömmel foglalkozott velük. Tanulótársai nem egyszer a lakásán is felkeresték. Ilyenkor együtt tanultak. Néha egész kis tanulókör alakult náluk. Mindezt részesültek abban a megismerkedésben, hogy 1955. november 7-én a DISZ-nek, s egyben a DISZ előkészítő bizottságának tagja lett. Ők hatan készítettek elő társaságukat, hogy a mai fiatalok élete sokszínű, változatos és van is róla mit beszélni.

Varga Emőke eddigi élete, különösen a IV. osztálytól kezdve, is ilyen sokszínű. Ekkor lett uttoró örsvezető, s VIII-ban pedig örsvezetőből választották meg pajtasai csapatnancselnöké. Olyan sok gyereket számláló iskolánál, mint a Mester utcai, a csapatnancselnökség pedig szép tisztség és nem kis felelősség, hiszen 500 gyerek vezetésének, irányításának gondja „súlyosodik” a csapatnancselnök vállára.

Varga Emőke azonban jól ellátta tisztségét. Ennek titka pedig abban rejlik, hogy nemcsak benne bíztak pajtasai, hanem ő is bizott bennük s közelebb, együttes akarattal végezték munkájukat.

Részt vettek a vas- és fémgyűjtésben is. Iskolájuknak mintegy 8000 pontot gyűjtöttek. E szép eredményt azzal utanonként csoportosan indultak el „kutató” körútra. E csoportok talán éppen azért voltak olyan nagyszámúak, mert nem mondták ki kötelezően, hogy „jönni kell”, hanem önkéntes jelentkezéseket kértek.

Egy-egy összejevetel alkalmával megismerkedtek a má-

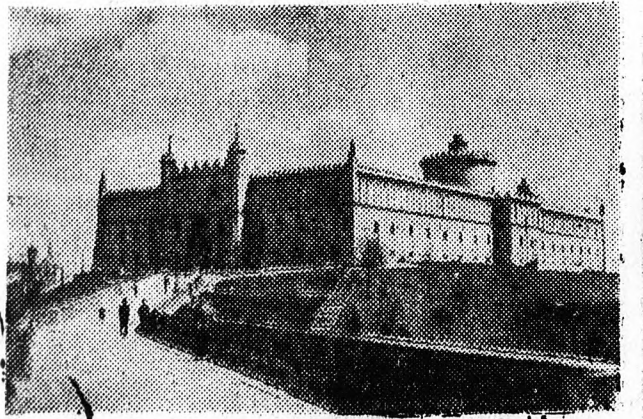
Jó hír

A HAJDÚNÁSI ÁLLAMI GAZDASÁGBÓL

A Hajdúnási Állami Gazdaságban most fejeződött be a juhok nyírása, valamint a bárányok leválasztása, 714 anya után 714 bárányt választottak le. A választási súly is elérte számításunkat. A gyapjú hozamánál is kiváló sikerrel adhatunk számot. Előirányzott terülnket 123 százalékra teljesítettük. Egy juh után 5,09 kg gyapjút nyírtunk le. Kiváló munkájukért dicséret illeti elsősorban Góndor János munkáértrenddel kitüntetett juhászt, valamint Szemes Lászlót, Mézáros Lászlót és Ró-

zsár András juhászokat. Külön meg kell dicsérnünk Mézáros László és ifj. Szemes László juhászokat, akik öm feladható munkájukkal megemelték június 10-én a nagy vihar következtében összedőlt juhodályból 80 juhot. Örünk el jó eredményt a sertésnevelésünk területén is. Sütő András kanász mangalic sertésnevelés átlaga 6,1 malac s ugyanezt le is választott 15,5 kg átlagsúlyal. Tervét ezzel túlteljesítette.

Szabó László levelező.

Lublin vára, amely a háború alatt Gestapo börtön volt. Több ezer lengyel kínozták ott halálra.

Debrecen Város Tanácsa küldöttsége és Lublin Város Néptanácsa képviselői az Óváros egyik terén.

A GONOSZ FAVÁGÓ

(Új jugoszláv film)

Az eddig bemutatott jugoszláv filmek közül már nem egy nagy sikert vívott ki magának a magyar nézőközönség körében. Talán szükségtelen is most itt címekre hivatkozni, hiszen nagyon jól emlékszünk még a könnyű és finom hangulatokra, vagy a megrázó és sötét tónusú színekre, melyek olyan sajátosan bizonyították a jugoszláv filmművészet holállását. Voltak ezek között derűs vigjátékok, súlyosabb mondandójú drámák és társadalmi konfliktusokat elemző alkotások, de mindegyikről azonnal lezúrtak a megállapításunkat: a jugoszláv filmművészet komoly eredményekkel rendelkezik, s nem zárkozik el az új stílusú európai művészet hatása elől.

Az új jugoszláv film, amely ezuttal bemutatásra került a gonosz favágó. Mese-film, Josip Vandot meséiből készítették a forgatókönyvet. A mese-filmek természetesen mások a követelményei legalábbis a műfaji követelményei s megalkotásuknál sok mindenre vigyázni kell. Egy nagy lehetőséget mindenestre biztosít a film kerete. A mesei lényeket meggyőzően felvázolni, s megmutatni olyat is, amit csak a gyermeki fantázia tud csodálatosan kiszínezni.

A mese megfilmesítésénél ez a lehetőség szerintünk mindenképpen alkalmazható. Sőt alkalmazni is kell, hiszen a mese azért mese, hogy az elképzelésen és álmódoszon keresztül mondjon el szép és megható emberi igazságokat. Talán egy művészet sincs olyan alkalmas a mese megfilmesítésére mint a film, hiszen a felvevőgép lencséje oda is elhatol, ahol már a csodák bűváros világa kezdődik.

Ez a jugoszláv film nem ezekkel a módszerekkel dolgozik. Ez a féltétel csak halak, mintegy kiserőzőként vonul végig a film egészén, ami bizonyos mértékig hangfogyozza is a mese jellegét. Pedig alapjában véve itt is arról van szó, mint a legtöbb népmesében. A jók, becsületek meg há a gyengébbek is, ottlét és fortélyai túljárhataknak az erős gonoszok eszén.

A gonosz favágó természetesen a történetben és végső megoldásban ezt igazolja is. Ferke, a kis hegyipásztor gyerek győz a favágón s sikerül megleckeztetnie ezt az elvetemült szakállast. De a film alkotói még erre törekednek, elfeledkeznek arról, hogy a történetet sokkal több bajjal, s mesei hangulattal fonják, amelyek azonnal lebilincselhetik a gyermek nézőket.

Nagyon is reális mese ez. A gonosz favágó. Nemcsak történetében, de az emberek, a szereplők megrajzolásában, jellemzésében. Talán még a tónus, amelyik leginkább hordozza a mese jellegét. Az ébrenszökőnek hegyek, a patakok csengése, az erdők titokzatos-

sága, az alagút a sziklában, már hangulatában is fokozza a mesei környezetet, a mesei tájat. Félreértés ne essék, nem a túlzott irrealitást hiányoljuk mi. A mese ugyanis valóságosságában is a nép általános eseteit példázza. De a mese-film mégiscsak gyermekek részére készül, s mint ilyen, elsősorban a képzeletük felől férdőzhet közel hozzájuk. A gonosz favágó nagyon is igénybe veszi a gyermek esztét, s csak másodlagosan gondol a képzeletére.

Ugyanis adva van egy favágó — a filmben mellesleg nem is olyan gonosz — hatalmas erejű, torzonborz szakállú mesehős, aki szolgátságban tartja Terkát, az apátlan, anyátlan árvát. Terka, a kis szolgálólány a fűszedő segítségével megszökök, s aztán a fűszedő kerü fogságba. A fűszedő majd Ferke segítségével szabadul ki s ezután Ferke jut szolgátságba. Végül ő is megszabadul, a gonosz favágó pedig más vidékre vándorol és csend borul a tájra.

Körülből ennyi a tartalma a filmnek. S a hibája talán éppen ez. Ez az eseménytelenség, olykor vontatottság, állóvá teszi, s hiányzik belőle a gyors sodródás fordulat, a mesei eseményesség. S van a történetben egy ellentmondás is. Igaz, hogy a favágó rossz, s a fűszedőt megkötözte, de a Ferkéhez kapcsolódó eseményben még sem ő a ludas. Ugyanis ő alszik, s Ferke az, aki következik kezdi dobálni, s kicsiholni a haragját.

A filmben azonban van számtalan úde jelenet, mely biztosítja az érdeklődést. S ezek éppen azok, amelyekből azonnal kiéleződik a népmesei íz, a népmesei zamat. Ilyen Ferke fortélyossága, eszéssége, aki mindenképpen túljár a favágó eszén, vagy a befejezés és a történet megoldása, ahol a győzelem kivívása kizárólagosan a mese fő hősiere, Ferkére fogozza is a mese jellegét. Pedig alapjában véve itt is arról van szó, mint a legtöbb népmesében. A jók, becsületek meg há a gyengébbek is, ottlét és fortélyai túljárhataknak az erős gonoszok eszén.

Tiszalök — Tiszavasvári — Hajdúnánás — Hajdúszoboszló — Balmazújváros — Hajdúszoboszló — Hajdúszovát — Földes — Sáp — Bakonszeg — ez a 98 kilométer hosszú sárgában most épülő Keleti Főcsatorna útvonala. Régi álm válik most valósággá, olyan álm, amelyről évtizedeken át csak ábrándoztak az emberek, de vajmi keveset tettek a megvalósulás érdekében.

Hosszú lenne itt felsorolni, hány és hány kezdeményezés történt már a megelőző évszázadban is egy tisztántúli csatorna építéséért. Az évenként megismétlődő aszály szinte követelte ezt, olyanira, hogy még 1863-ban a császári kormány intézkedésére több tervezet készült a Tisza vízének a nagy magyar Alföldön való elvezetésére, az öntözés megkezdésére. Ennek a tervnek az volt az érdekessége, hogy a nyomvonal általában a jelenleg megépült Keleti Főcsatorna nagyrészen húzódik. Bár voltak olyan elgondolások, amelyek alapján Szabolcsban nagyobb területet öntözne a víz s a csatorna Mezőtúrnál ömlene a Berettyóba, (a Magyarországra hozott angol szakértőknek volt ez az álláspontjuk) mégsem történt semmi, mert a megvalósítás ismételt elakadt a költségvetés nagy összegén. A második világháborút megelőző évek súlyos aszályát, az ennek nyomán mutaközöző mind súlyosabb nyomor még parancsolóbban írta elő a csatorna megépítését. Hajdúnánás, Balmazújváros környékén a negyvenes esztendő elején megkezdtek az első kapavágások, a háború kitörése, hazánk egyre aktívabb bekapcsolódása a háborúba előadta e végtelenül súlyos probléma megoldását.

Egymillió vagon föld

A Keleti Főcsatorna mégis megépült. Amire évtizedeken át hába várt a Tiszántúli népe, alig öt esztendő alatt (1951—1956) valóságá vált. A lépködő kotrógépek, dözerék, stb. 8 800 000 köbméter földet emeltek ki, a Keleti Főcsatorna építésével összefüggő öntözőcsatornák készítése során pedig még további 3 200 000 köbméter. Ilyen nagyarányú mélyépítési munka Magyarországon még sohasem folyt. Közel 100 kilométernyi távolságon új folyót épült, amelynek éltető víze gazdaságot, jobb módot, biztosabb, nyugodtabb megélhetést visz a főcsatorna mentén elterülő városok, községek népének. Nagy lépés ez a Tiszántúli természetátalakító tervében! Nagy dolog ez a Keleti Főcsatorna! Hogy mily komoly munka háruit az építőkre, arra csupán izlítőnek egy-két adat, amelyet *Dobolyi Tiborral*, a Keleti Főcsatorna építető Országos Vízügyi Főigazgatójának főmérnökével számoltunk ki. Kiderült, mire készen lesz teljes hosszúságában és szélességében a főcsatorna, kb. 1 100 000 vagonnyi földet emelnek ki a kotrógépek. Egy földszállító vagon hosszú 10 méternek számítva, több, mint tízezer kilométer hosszú lenne az a szerelvény, amelyben elférne a Keleti Főcsatorna medréről és az öntözőcsatornákról kiemelt föld, A Föld Egyenlítőjének egynegyed részét teszi ki a távolság, amely megfelel Magyarországon—Kína közötti távolságnak is.

A főcsatorna nincs egészen kész. Mintegy tíz kilométer hosszúságban a negyven méter széles csatorna még csak felszállásán épült meg. Év végére azonban ez is kész lesz. Az esős idő most végtelenül hátráltatja a munkát, amikor a napokban végigmentünk a csatorna mentén, bizony több helyen talpalt láttunk „nyakig” sárba merülvén. Oriási erőfeszítésre volt szükség, hogy ismét munkába állítsák ezeket a gépeket. Ezenkívül is nagy munka vár még az építőkre, elsősorban a Kotró-és Vasútépítő Vállalat dolgozóira: a főcsatorna mentén végighúzódo töltés rendezése nem lesz könnyű feladat. Kaszálók létesülnek ott és mezővédő erdősávok, a nagy pusztában sok helyütt

a felnövő facsemeték biztosítják majd az árnyékot a közlelő községek lakosságának.

Hűsz új közúti híd

Közben vessünk egy pillantást arra, mi épült a Keleti Főcsatorna medrével egyetemben, hogy a közlekedés is biztosítva legyen. Elsősorban a közútak kereszteződésénél épülő új hidakról szólnunk. Hűsz közúti híd épül fel, mire véglegesen készen lesz a csatorna. Egyelőre csak tíz híd biztosítja a forgalmat, a jövő esztendő végére még öt híd elkészül. Épül négy vasúti híd is, számos bújlató, amely a belvizek levezetésére szolgálnak. Persze, ha a helyzet úgy kívánja, ezek a bújlatok arra is alkalmasak, hogy szárazság esetén a főcsatornából öntözővizet vigyenek a környező földekre. Elkészül a tiszavasvári hajó- és vízbeeresztő zsilip is, amellyel szabályozni lehet a Tisza vízének a csatornába való beeresztését. A Bakonszegnél ezekben a napokban elkészülő zsilip kinyitása révén pedig eljáthat majd a Tisza víze a Kék-Kállón át a Berettyóba és onnan a Körösbe.

A Keleti Főcsatorna elkészültével máris nagy segítséget jelent a mezőgazdaságnak. Több mint ezer holdra becsülhető az a földterület, amelyet a főcsatorna víze lát el, véd meg a szárazság ellen. De hol van ez még az eredeti tervtől. Ahogy a egyszerű elgondolások nyomán kialakul egy kép az emberben, az öntözött területnek oly csodálatos nagysága jelenik meg a szemünk előtt, hogy ember legyen a talpán, ki ilyen feltételezett tizenöt-hűsz esztendővel ezelőtt. Mert mit is ír elő a terv? A Keleti Főcsatorna, majd az ezt követően épülő Nyugati Főcsatorna és a nagyváni tároló vízával legalább 200 000 holdat lehet majd öntözni. Ezer hold a kétszázszázhoz... Mily ragyogó távlat, nagyszerű jövő... Még aztán egy egész sor olyan dolog, amely velejőre lesz az öntözésnek. Jelentősen kiterjed a nagy jóvedelmet hozó haltenyésztés. Az eddig értéktelen, szikes legelőkön létesített több ezer holdas halastavak nagy gazdasági jelentenek. Oriási jelentősége lehet majd a Keleti Főcsatornán történő hajózásnak is. Tudvalevő, egyhármadára kerül a vízűt, mint a szárazföldi. Különösen az építőanyagok szállításánál (kő, mésztégla, stb.) jelentős ez. Az ezer tonnás uszályok egy irányban, a 700 tonnások két irányban közlekedhetnek majd a főcsatornán. Aztán itt van annak a lehetőség, hogy a Keleti Főcsatorna mentén fellendülhet a vízisport. Építse-nek csónakkikötőket, strandfürdőket, ott medencét a lakosság részére.

A legjobb dolgozók

Ilyen nagy dolgok megvalósítására képes az ember. A Keleti Főcsatorna nem a legnagyobb alkotás a felszabadulás óta Magyarországon. De az egyik legjelentősebb. Nem csoda hát, hogy itt, az építkezésnél olyan nagyszerű emberek gyűltek össze, akik ha kellett „hegyeket mozgattak” meg, hogy vizet vigyenek a rónába. Több vállalat dolgozóit álltak helyt. A döntő részt a Kotró-és Vasútépítő Vállalat (azelőtt Földkotró) emberei vállalták magukra. 1953—54-ben segítette a Betonépítő Vállalat is, aztán nagy munkát végzett a Vízűépítő Vállalat. Hogy most mégis csak a Kotró- és Vasútépítő Vállalat dolgozóiról szólnunk, tesszük ezt azért, mert eddig, az öt évig tartó munka során, róluk esett az újságban a legkevésbé szó.

Gyűlkér Barna Kossuth-díjat kapott ezen a munkahelyen a kotrógépek gépészeti felügyelője. Olyan talpig becsületes, rendez, dolgo ember, hogy ebben a nagyszerű kollektívában is a pártját ritkítja. A Kossuth-díjas művezető bizony előfordul, hogy naponta 14—16 órát dolgozik. Aztán itt van *Poljani Károly* vezető kotrómester, az Mc 2-es gép parancsnoka. Kollégája Lukácsi Lajos vezető kotrómester, az Mc

9-es gépet irányítja. (A hitelesség kedvéért tesszük hozzá, hogy most, ezekben a napokban katonai szolgálatot teljesít.) Poljani naponta 1200—1500 köbméter földet kiemel géppel, Lukácsi még többet, sokszor eléri a kiemelt föld mennyisége a 2000 köbmétert. A WM 2-ről és annak kiváló vezető gépésztől sem szabad megfeledkezni. A legjobbak között van *Ecsedi Sándor* gépész, brigádvezető, *Mán Károly* gépész és *Kiss József* gépész. Továbbá *Szabó Béla* dózervezető, *Papp Sándor* brigádvezető, *Szabó János*, *Simon Gyula*, *Kovács Bálint* dózervezető, vagy a Dg 5-ös kotrógép vezető kotrómestere, *Szabó József* is kiváló munkát végez. Az Mc 1-es gép *Nagy Mátyás és Gyula* két Béla legjobb teljesítménye révén lett ismert. *Alberkovics Sándor* karbantartó esztergályos és *Torzsás Dezső* villanyhegesztőn kívül még hosszasan sorolhatnánk azok neveit, akik a Keleti Főcsatorna öt esztendőig tartó létesítésénél, ennél a 350 millió forintos beruházást igénylő munkánál beirták nevüket a nagy mű emlékkönyvébe.

Szándékosan hagyjuk utoljára a munka oroszlánrészének irányítóját, szervezőjét, *Boga Péter* főépítészvezetőt. Milyen ember ez a Boga Péter? — kérdezheti bárki a cikk olvasása közben. Nehéz róla portrét rajzolni, hisz sokszor oly nyugtalan, sokszor oly elkerekedett, hogy hába lenne öt csak arról az oldalról bemutatni. Előfordulhatna így, hogy aki nem ismeri, vagy csak felületesen ismeri, környékén rossz véleményét alkotna róla. Holott milyen más ember, izig-vérig ember Boga Péter. Szívéhez köti ez a Keleti Főcsatorna, rosszban, jobban egyaránt. Amilyen lelkesedéssel, szeretettel beszél arról az alkotásról, arra nehéz jeltől találni,

A „kibirhatatlan természetű ember“

Munkatársai, akikkel együtt dolgozik, végtelenül szeretik, becsülik. Nincs olyan probléma a közel ötszáz embert foglalkoztató munkán, amelyet a legapróbb részletekig ne ismerne. Azt mondja: a műszaki vezető nem lehet bürokrata. Ehhez tartja magát Boga Péter. Nem ír tizenöt-hűsz oldalas jelentéseket, hanem a legcsikorgóbb telben, tikkasztó napsütésben egyaránt kint a helyszínen segít, irányít, dicséret és ha kell korhol, de a munka meg, jó halad, mert a mezőgazdaság — ha ezekben a napokban sok is az eső — mégis egyre inkább, a szárazabb napokon várja a Keleti Főcsatorna éltető vizét.

Aztán azért is csak elismerés illeti ezt a műszaki vezetőt, mert mer önálló véleményt alkotni. Ha nem ért egyet a fentől jövő intézkedésekkel (ez igen gyakori) szolgalelkűen nem is hajítja végre. Vitázik, veszekszik, kér, követel, ha nem is mindig a legmegfelelőbb módon, de mindig kinyilvánítja elgondolását, véleményét, Felettesei — mint Dobolyi Tibor és mások is elmondották — ezért „nincsenek róla jó vélemények”. Kibirhatatlan természetű embernek tartják, meg kötekedőnek és az isten tudja meg, hogy minek. Persze, nem helyes, ha nincs meg közte és a felettesei közt az őszhang, azonban Boga Péter eddigi élete, munkája bizonyíték arra, hogy bár sok ilyen szökimondó, újat kereső, megalkuvást nem ismerő műszaki vezetőnk lenne. Öt esztendeje tartó ismeretségünk alatt minden hibájával együtt kitűnő embernek ismertük meg Boga Pétert.

Szombaton ünnepségre készülnek a Keleti Főcsatorna építői. A Tisza víze ekkor jut el először a Keleti Főcsatorna segítségével — a Kék-Kállón át — a Berettyóba. Egy nagy munka gazdasági eredményének első állomása zárul le ezzel az aktsussal. Az építők akarata, erőfeszítése, becsületes munkája nyomán a 98 kilométeres hosszúságban épült főcsatorna így segíti a mezőgazdaságot a magasabb terméseredmények elérésében.

Dicséret érte az építőket, derék munkát végeztek, elvtársak!

Kiállítás az ipari tanuló iskolában

Ma délelőtt 9 órakor nyílik meg a debreceni MTH 109. sz. intézet tornatermében (Burkundia utca) az intézet nevelőtestülete és ifjúsága által rendezett kiállítás. Ez a kiállítás, amely június 24-től július 7-ig tart nyitva, tükrözi az intézet dolgozóinak és tanulóinak munkáját.

Megtekinthető minden nap délelőtt 9 órától délután 7 óráig.

A NÉPLAP CIKKE NYOMÁN

„Nem egy olyan ember ez a Gém Ferenc...“

címmel a Néplap május 13-i számban cikk jelent meg. A cikket kifogásolta, hogy Gém Ferenc elvtárs a Járműjavító Vállalat dolgozója évek óta jár elkallódott párttagsági könyvet után, de idáig nem kapta vissza. Szombati István elvtárs a Járműjavító Vállalat pártbi-

zottságának titkára most arról értesítette a Néplap szerkesztőségét, hogy a cikk után újra foglalkoztak Gém elvtárs ügyével és az elvesztett tagkönyvet helyett kiállított új tagkönyvet a napokban átadták a X-es alapszervezetnek, ahol Gém elvtárs a június taggyűlésen meg fogja kapni

A VILLAMOSON FELEJTETT 2200 forint története

Ez a kis történet, amit itt leírok június 22-én, pénteken történt, az Arany Bika előtt a Hatvan utcai villamosvegyalomon, a 10-es számú kocsin.

Az utasok már szálltak lefelé, amikor a kalauznó az ülésen észrevett egy ott felejtett zacskót. Úgy nézett ki, hogy semmi különösebb érték nincs benne. Zacskö, hát zacskö... Nem jelentkezett senki. Szolgálatban lévő kalauz elvtársnő bele nyúlt a zacskába és abból egymásután szedte elő a százasokat. Összesen 22 darabot. Ezt egy nő utas rögtön észrevette s jelentkezett is, azt mondta: „Nem tudom biztosan, de lehet, hogy az enyém, mert egy szatyrot kértem kölcsön az egyik pénztárostól, hátha az hagyta benne a pénzt?”

Jelentkezett nyomban azonban egy férfi is, ki magának vallotta a zacskö tartalmát.

A kalauznó a forgalmi szabályzatnak megfelelően bevitt a talált pénzüsszeget a forgalmi irodába, de ekkor már csak a női utas követte, aki nem tájékozott mellőle. Végül is a forgalmi irodába került a 2200 forint a „bizonytalankodó” tulajdonosnővel, aki mindenáron a kölcsönadó szatyros pénztároson akart segíteni.

Kiderült, hogy a pénztáros tényleg adott kölcsön szatyrot, de abba egy pár irat kivételével pénz nem volt. Mikor a pénzt jobban megvizsgáltuk, a százasok között egy csekélyt találtunk meg, amelyet a Salétron utcai Tejbolt állított ki 2200 forint összegűről. A talált pénzről a Kiskereskedelmi Vállalatot értesítettük, ahonnan egy ellenőrt kiküldtek a pénz átadására. A pénz elvesztője csak négy óra felé keresse fel a forgalmi irodát, nagy volt az öröme, amikor megtudta, hogy a kalauznó már átadta a pénzt.

Dicséretet kapott *Jakab Szeréna* kalauznó, és 100 forint jutalmat.

Szabó Tibor forgalmi tiszt.

Felhívjuk a termelők figyelmét, hogy az új termésű szálastakarmányok felvásárlását

• helyi földművesszövetkezetek megkezdtek. Az idel termelő szántóföldi és rétilészenákon kívüli ugyancsak felvásárolnak múlt évi szénaféleségeket, valamint alom- és takarmányszalmákat. Bővebb felvilágosítást a helyi földművesszövetkezet nyújtanak.

A Mag. Hajdu-Bu. ga június napos üléseum előbizottság rehájtó b. rasztpoliti helyzete Bihar me. molójat, dor elvtár zottság ti. Az aláb közlünk számolójá. A párt nak vég megvizsga politikájá gye terüle a következ tározati j megvei pa vitatásra gett.

Pártunk gének a júniusi hatunk falu közöttabba termelősz szerü fejl ménye, no

A beszár mezoa nek kettő majd egy A munká mult év lett. Javul kacsosály rasztség k taly nagy lunak, a ipari cikke sok egyre töltenek termelésbe lomási el jából elég gepállomas rületén m át tudja gyet.

A mezo átszervez és jelszó szegénypan kovda, szö zépparaszt ság szocia folyó harc és partja a fogva a ezen belül és félprole legszilárd

A munk ság meg ban aka a kulaks elkö

A hibák abban ker ni útmutat tuk megte sém az osz sánál, sem hoz való ban. Az a sem határo tól a közg hogy

A m

A Közp márciusi h jabboldali megjelölte. A határozás hézipar el mellett. Fa újra előter számszerű szilárdítá mutatva a véség he Mindez na tsz-ek m számszerű gnyékben gazdasági és 30 termé port működ

Hozzjuk ösres számlázó 24 számla 19361 e

A tsz-ek bését szolgáló és felvi

Nyílt, bátor és szabad vitában kell meggyőzni a dolgozó parasztokat a szövetkezetek előnyéről

A megyei pártbizottság ülése

A Magyar Dolgozók Pártja Hajdú-Bihar megyei Bizottsága június 18-án és 19-én két-napos ülést tartott a Déri Múzeum előadóterében. A pártbizottság megtárgyalta a végrehajtó bizottság: A párt parasztpolitikájának jelenlegi helyzete és feladatai Hajdú-Bihar megyében című beszámolóját, amelyet Bérés Sándor elvtárs, a megyei pártbizottság titkára terjesztett elő. Az alábbiakban részleteket közlünk a pártbizottság beszámolójából.

A párt megyei bizottságának végrehajtó bizottsága megvizsgálta a párt parasztpolitikájának helyzetét a megye területén, aminek alapján a következő beszámolót eshatározati javaslatot terjeszt a megyei pártbizottság elé megvitatásra és jóváhagyás végett.

Partunk Központi Vezetőségének a múlt év márciusi és júniusi határozata után partunk falusi politikájában fokozottabban került előtérbe a termelőszövetkezetek szám szerinti fejlesztése. Ennek eredménye, hogy

A munkás-paraszt szövetség ereje nagyobb lett

A beszámoló a továbbiakban a mezőgazdaság átszervezésének kettős feladatáról beszélt, majd így folytatta:

A munkás-paraszt szövetség múlt év márciusa óta erősebb lett. Javult a kapcsolat a munkásosztály és a dolgozó parasztság között. A munkásosztály nagy segítséget ad a falunak, a géppálmásokkal, az ipari cikkekkel. A géppálmások egyre növekvő szerepet töltenek be a mezőgazdasági termelésben. A megye géppálmási ellátottság szempontjából elég jól áll. Az a 19 géppálmás, mely a megye területén működik, lényegében át tudja fogni az egész megyét.

A mezőgazdaság szocialista átszervezésében a lenini hármas jelszót kell alkalmazni: a szegényparasztságra támaszkodva, szövetséget kötni a középparasztsággal és harcolni a kulákság ellen. A mezőgazdaság szocialista átszervezéséért folyó harcban a proletárium és pártja alkalmatlanok kezdetül fogva a szegényparasztság, ezen belül is az agrarproletár és félproletár réteg támogatja legszilárdabban. Ez a réteg

A hibák forrása

A munkás-paraszt szövetség megszilárdítását nagyban akadályozták nálunk a kulákság elleni harcban elkövetett hibák.

A hibák forrása elsősorban abban keresendő, hogy a lenini útmutatásokat nem tartottuk megfelelően szem előtt sem az osztályok meghatározásánál, sem pedig az osztályokhoz való viszony kialakításánál. Az a tény, hogy nálunk sem határoztuk el a kulákságtól a középparasztságot úgy, hogy

A megyében 255 termelőszövetkezet működik

A Központi Vezetőség 1955. márciusi határozata feltárta a jobboldali elhajlás lényegét és megjelölte a kijávitás módját. A határozat állást foglalt a nehézipar elsődleges fejlesztése mellett. Falusi politikánkban újra előtérbe került a tsz-ek szám szerű fejlesztése és megszilárdítása. A határozat megmutatta a munkás-paraszt szövetség helyes értelmezését. Mindez nagyban elősegítette a tsz-ek megszilárdítását és szám szerű fejlesztését. Megyénkben jelenleg 255 mezőgazdasági termelőszövetkezet és 30 termelőszövetkezeti csoport működik.

Hozzájuk tartozik az összes földterület 18,7 százaléka, a szántóföld 24 százaléka. A tsz-ekben 19 361 család, 23 179 tag van.

A tsz-ek szám szerű fejlesztését szolgáló politikai szervező és felvilágosító munkánk-

1955. márciustól 1956. április 1-ig 6456 család lépett a szövetkezetekbe, 35 tsz alakult.

Az eredményeket jórészt politikai felvilágosító, meggyőző munkával érték el. Nagy szerepet játszott az eredmények elérésében a tsz-ek gazdasági megerősödése. Tavaly a termelőszövetkezetek búzából 1,8, cukorrépából 37 mázsával termeltek többet holdanként, mint az egyéni holdaként. Megerősödött a tsz-ek munkaszervezete, munkafegyelme, vezetése. Mindezek eredményeként megnövekedett az egy munkaegységre eső jövedelem is.

1954-ben egy munkaegység értéke 20 forint, 1955-ben 29 forint volt. Megerősödött a tsz tagok bizalma és biztonságérzete a szövetkezeti mozgalomhoz. Sok tsz tag előtt most vált világossá, ha többet termelnek, nagyobb lesz a jövedelem. Az eredmények láttán az egyéni paraszti véleménye is megváltozott, nagy részük elismeri, hogy a tsz-ek az elmúlt évben jól gazdálkodtak.

Alapította az első termelőszövetkezetek zömét. Ugyanakkor a középparasztságot, különösen a kezdeti időkben idegenkedett a szövetkezéstől. A pártnak széleskörű politikai munkára és a gyakorlati példák önzőre van szüksége ahhoz, hogy a középparasztságot és a kisparasztságot megnyerje a szövetkezethez.

A párt politikai munkája, az egyre növekvő jó termelőszövetkezetek példái nyomán ma már elértük, hogy a középparasztságot jelentős száma belépett a tsz-ekbe és a még kívülről állók sem viselkednek olyan ellenséges bizalmatlansággal a tsz-mozgalommal szemben, mint a kezdeti időkben.

De az a tény, hogy a kis- és középparasztságot jelentős többsége még kívül van a szövetkezeten, azt jelenti, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezésének még a kezdetén tartunk, hogy a földtulajdonnal rendelkező parasztságot megnyeréséért a harcot fokozni kell. A tartós szövetség megerősítése ezt kívánja tőlünk.

a kulákok közé ténylegesen csak a kizsákmányoló elemeket soroljuk

és a dolgozó parasztokat ne, és a kuláksággal szemben alkalmazott túlzott adminisztratív intézkedések —, amelyek sok esetben éppen az előbbiből kifolyólag több dolgozó parasztot is sújtottak — nem a munkás-paraszt szövetséget erősítette, sőt ellenkezőleg, sok esetben lehetetlenné tette, hogy a kulákságot leválasszuk a középparasztságtól.

ban bizonyos egyoldalúság mutatkozik, amelyen változtatnunk kell. A falusi pártaktíva a tsz-ek szám szerű fejlesztését szolgáló munkánkban csaknem kizárólag az agrarproletár és szegényparaszt rétegekre fordít figyelmet. Ez önmagában véve nem is lenne baj. De az már hiba, hogy

a szegényparasztság felső rétegét, de különösen a középparasztságot csaknem teljesen elhanyagolják.

Az egyoldalúság felszámolása, munkánk fogyatékoságának megszüntetése érdekében szükséges, hogy erőfeszítéseinket nem csökkentve nyeljünk meg a szegényparasztságot a tsz-ek számára, politikai szervező és felvilágosító munkánkat fokozottabban összpontosítsuk a szegényparasztság felső rétegére és a középparasztságot megnyerésére.

A beszámoló foglalkozott az egyéni parasztság gazdasági fejlődési lehetőségeivel, hangsúlyozta, hogy a lehetőségekhez képest támogatni kívánjuk az egyéni gazdaságokat a nagyobb terméseredmények elérésében, majd a szövetkezeti demokrácia betartásának jelentőségéről, a szövetkezetek belső rendjéről beszélt.

A baloldali szektáns magatartás

Falusi párttagjaink nagy többségének még mindig gyenge a kapcsolata az egyéni dolgozó paraszttal.

A megyei pártbizottság és a járási pártbizottságok munkamódszerének is nagy hibája, hogy csaknem kizárólag a pártbizottságokig és pártbizottságokig és pártbizottságokig jutnak el, de tovább, az egyéni parasztsághoz már csak igen ritkán, vagy egyáltalán nem. Ez a pártfunkcionáriusoknál meglévő baloldali szektáns magatartásból táplálkozik. A régi hibás munkamódszerünkön az SZKP XX. kongresszusa óta keveset változtattunk. Az új, szabadabb légkör kialakítása és ennek hatása a mi munkamódszerünkre hosszú szívszó politikai munkát követel meg, különösen a megye és járási pártapparátus részéről.

A nagy mezőgazdasági munkák idején is meg kell tartani a taggyűléseket, pártcsoport értekezletet, mely falusi pártbizottságunkban jelenleg is formális, harcolni kell a tag- és tagjelöltfelvétel minőségének megjavításáért, a kislétszámú tsz pártbizottságok megerősítéséért.

Agitációs munkánkkal mindenképp a szektáns nézeteket kell felszámolni, melyek meggyökereztek a tsz fejlesztésének komoly akadályai.

A szegényparasztság részéről mutatkozó szektánság, közép-paraszttelenség abban gyökerezik, hogy a múlt rendszerben sok esetben középparaszt is kizsákmányolta az agrar- és szegényparasztságot.

Partunk Központi Vezetőségének 1953. júniusi határozatában harcot indított a törvényesség betartásáért, a demokrácia kiszélesítéséért. Különösen hangsúlyozza ezt a pártunk az SZKP XX. kongresszusa után.

Eppen ezért a fő eszköz a politikai felvilágosító, meggyőző munka lehet.

Nyílt, bátor és szabad vitában kell meggyőzni a dolgozó parasztokat a szövetkezetek előnyéről. Párttagjainkat türelmesebb, szívósabb, aprólékosabb munkára kell nevelni.

Tsz-einkben az elzárkózás gazdasági alapja: félelem attól, ha (több) lesznek, csökkén a jövedelem. A tsz-ek többsége kemény munkával már berendezte gazdaságát, nagyjében gazdag a földje is. Ha új tagokat vesznek fel, akkor szűz földet parcellák keletkeznek, amely sok munkaegységet emészt fel, másrészt a földterületükhöz megvan az elegendő munkaerő. A régi tagok már jól összeszoktak, kialakult a munkaszervezet és ezeket nem akarják megzavarni új tagok felvételével. De a kérdést úgy is felvetjük, hogy mi sokat dolgoztunk, sőt nélkülöztünk,

A földjára

A párt falusi politikájában jelenleg legfontosabb kérdés a kuláksággal kapcsolatos politikánk. Nem eléggé tisztáztuk, hogy kit tartunk kuláknak. A gyakorlatban általában azt tartják kuláknak, akiknek 25 holdnál több földje és 350 aranykoronánál magasabb kataszteri tiszta jövedelme van. Ebből következtet, hogy több középparasztot kuláknak nyilvánítottak.

Valójában kuláknak az tekinthető, aki rendszeresen egész évben több bér-munkással dolgoztatott, vagy dolgoztat, aki jövedelmének többségét idegen munkaező kizsákmányolásból nyerte. „Nagy-parasztnak tekintendők a

Középparasztságunk tsz-be való belépését akadályozza az is, hogy sok tsz-be nem tisztelik a kort, a tekintélyt. Sokszor fiatal tsz tagok letegeznek köztiszteletben álló idős parasztembereket, durván beszélnek egymással, nem fogadják meg az idősebbek tanácsát. Ezen a helyzeten változtatni kell.

Magatartásukkal gátolják, fékezik a mezőgazdaság szocialista átszervezését. Ez pedig végső soron partunk fő politikai irányvonalával való szembe-ellenléteket jelent.

Másrészt helytelen ez a szemlélet azért is, mert a jövedelem nem kell csökkenni az új tagok belépésével, sőt emelkedhet. A több tag jobban meg tudja művelni a földet, nagyobb lehetőség van a belterjes gazdálkodásra, Harmadsorban

a tsz-eket nem egyes embereknek hozzuk létre, hanem a dolgozó parasztság egészének. Nem egyes embereknek akarunk mi jobb életet, hanem az egész dolgozó parasztságnak.

Miben gyökereznek a szektáns fellogások? A kisparaszt önzésnek a sajátos megnyilvánulási formája ez, amely már nem 5—10 hold földre, hanem 5—600 holdra terjed ki.

Az elzárkózás gazdasági alapjainak csökkentésére javasoljuk, hogy a pártbizottságok és tanácsok szervezzenek érvényűt annak a rendelkezésnek, miszerint

évközben is lehet felvenni tagokat a tsz-be, de a közös munkában csak a gazdasági év végén, illetve tavasszal és ősszel kapcsolódhatnak be.

Ebben az időben van lehetőség talosításra is, és így elkerülhetjük, hogy a tsz-ek földje sok kis parcellában legyen. Így nem borítják fel a tsz-ek munkaszervezetét.

A baloldaliság nyilvánul meg a földjára kifizetésénél is. A tsz-eknek több mint fele egyáltalán nem állított be földjára adókat. De azok a tsz-ek is, amelyek azt betervezték, többségükben az első határt fizették ki, vagy ki sem fizették.

Különösen olyan tsz-ekben, ahol a tagság többsége agrarproletárból tevődött össze, gyengének bizonyultunk ahhoz, hogy a földjára adó kifizetését keresztül vigyük. A párt és a tanácsok felsőbb szervei sem fordítanak kellő gondot a földjára adó kifizetésének ellenőrzésére, annak ellenére sem, hogy a megyei pártbizottság ülése nemrégiben ezt a kérdést megvitatta és megfelelő határozatot hozott.

kapitalista vállalkozók a földművelésben, akik rendszeresen több bér-munkással gazdálkodnak és akiket a „parasztsággal” csak az alacsony kultúr színvonal, az életmód és a saját gazdaságukban végzett személyes fizikai munka köt össze.”

(Lenin Válogatott Műv. II. 773 old.) Lenin elvtárs tehát annak a fő ismérvé, hogy valaki kulák, vagy nem kulák, a több bér-munkás alkalmazásával jelöli meg. A mi gyakorlati munkánkban azonban ez majdnem teljesen mellékes körülmény volt.

Eppen ezért tisztázni kell a középparaszt fogalmát is, Le-

A megyei pártbizottság baráti beszélgetése régi párttagokkal

A Magyar Dolgozók Pártja megyei párt-végrehajtó bizottsága pénteken este baráti beszélgetést folytatott az illegális kommunista mozgalom debreceni részvevőinek egy csoportjával, azokkal az elvtársakkal, akik az 1930-as évek közepén és az 1940-es évek elején részt vettek Debrecenben az illegális pártmunkában.

A megbeszélés jelenlévői elmondták munkaterületükön szerzett tapasztalataikat, és komoly segítséget adtak a megyei párt-végrehajtó bizottság munkájában és a pártvezetésben megmutatózó fogyatékosok feltáráshoz.

Koszorúzási ünnepség TÓTHFALUSI SÁNDOR ELVTÁRS halálának évfordulóján

Tizenegy esztendeje halt mártírhalt Tóthfalusi Sándor elvtárs. Halálának évfordulóján, vasárnap délelőtt 10 órakor a DISZ városi bizottság megkoszorúzza a Köztemetőben lévő sírját és a Szabadság-telepi lakóházán elhelyezett emléktáblát. A koszorúzási ünnepségen részt vesznek a párt és az ifjúság vezetői.

nin elvtárs ezt a következőkben határozta meg: „Középparasztságon gazdasági értelemben a kis földművelőket kell érteni, akiknek tulajdon, vagy bérletjogán szintén nem nagy, de mégis olyan parcellája van, amely először is a kapitalizmus idején, általános szabályként nemcsak a család és a gazdaság szegényes fenntartását biztosítja, hanem lehetővé teszi bizonyos felesleg elérését is, amely legalábbis a jobb években tőkét válnak; másodszor elég gyakran (például minden második) idegen munkaező alkalmazásához foglalkozhat. (Lenin: A munkás-

osztály és a parasztság szövetsége. 619 oldal 4. pont) A középparasztságon gazdasági helyzetéből következőleg, hogy ingadozó. Hazánkban, így megyénkben is, a középparaszti gazdaságoknak a 8—25 kh. földdel rendelkező gazdaságokat tartottuk. Nyilvánvaló, hogy ez a meghatározás nem lehet pontos és teljes. E kategória alatt és fölött is vannak középparasztságot, tehát ezt mereven venni nem lehet. Nem lehet azért, mert azt, hogy valaki középparaszt-e vagy sem, nemcsak a földterület és a föld minősége határozza meg, hanem a természet kultúra, a belterjesség, az állatállomány nagysága stb.

A kulákkérdés felülvizsgálata

A fentiek alapján szükséges tehát, hogy felülvizsgáljuk mind a városban és községben a kulákkérdést. Csak olyanokat nyilvánítsunk kuláknak, akik több bér-munkással dolgoztatnak, vagy dolgoztatnak, akiket a falusi lakosság úgy ismer mint kizsákmányolókat.

Azokat, akiket eddig jogtalanul, igazságtalanul kuláknak minősítettünk, rehabilitáljuk.

A kuláksággal kapcsolatos politikánk meghatározásánál figyelembe kell venni a kulákság jelenlegi helyzetét, a megváltozott nemzetközi helyzetet, népi demokráciánk erejét és szilárdaságát.

Az SZKP XX. kongresszusának megvilágításában már lehetőségünk van nemcsak az osztályharc további alakulását helyesen értékelni, hanem a helyes módszereket is alkalmazni. Partunk a továbbiakban is folytatja a kulákság korlátozásának politikáját, aminek következtében fel-tétlenül érvényesül az az elv, hogy a gyengébb kulákgazdaságok kiesnek.

Mivel a kulákság gazdasági ereje egyre csökken, nem lesz gazdasági alapja annak sem, hogy az osztályharc falun fokozódjon.

A tsz-ek megerősödése, a rágalmak és rémhírek sorozatos csődje, a nemzetközi hely-

zet számunkra kedvező alakulása stb. gyengíti a kulákság politikai befolyását. A szabad légkör, a párt jelenlegi politikája azonban magában rejti a kulákság megeléklülését, politikai aktivitásának fokozódását, lehetőségeit. Ezek számolni kell, ezért

fokozottabban óvatosan van szükség.

Ugyanakkor ez a légkör növeli a dolgozó parasztságot bizalmát a párt politikájában és csökkenti a kulákság politikai tevékenységének hatását.

A kuláksággal kapcsolatos politikánkat a következőkben lehetne összefoglalni.

Azokat a kulák gyerekeket, akik nem zsákmányoltak ki, akik nem csak becsmérelt és szorgalmasan dolgoztak és elfogadják a mi rendszerünket, akik lojálisak a rendszerrel szemben, azokat a tsz-be fel lehet venni.

A felvételt azonban a tsz tagjainak a véleménye alapján mindenféle nyomás nélkül kell végrehajtani. Azokat a közvetlen kulák rokonokat, akik dolgozó és nem zsákmányoltak ki, a tsz tagsága szintén felvehető. A pártbizottságok, pártbizottságok a kulák rokonok és gyerekek körében ne végezzenek szervező munkát a tsz-be való belépésre. Azokat a kulákokat, akik több munkással dolgoztattak, másokat kizsákmányoltak, ne vegyék fel a termelőszövetkezetbe.

Az osztályharc

Mindezek mellett egy pillanatra sem mondhatunk le az osztályellenesség, a kulákság elleni harcról. Nem szabad megfellemlenünk arról, hogy a kisparaszt gazdaság általában szűli a kapitalizmust.

Ez nemcsak abban áll, hogy egyes gazdaságok kuláksorba igyekeznek feltörni, hanem fenntartja a kisparasztságnál a kapitalista gondolkodási módot, a spekulációs törekvéseket stb. A kulákságnak pedig még az a rétege is, amely már igyekszik lojális magatartást tanúsítani, igen élesen reagál a legkisebb politikai eseményre is, amely a kapitalistának kedvez. Gondoljunk itt elsősorban nemzetközi eseményekre, amikor a legkisebb eseményből is igyekeznek po-

litikai tőkét kovácsolni és politikai nézetüket terjesztetni. Eppen ezért

az osztályellenesség felé a továbbiakban sem tehetünk engedelmeket. A törvényesség betartását továbbra is meg fogjuk tölteni követelni, szükség esetén a törvényesség keretein belül nem mondunk le az adminisztratív rendszabályok alkalmazásáról sem.

A beszámoló befejező része a párt parasztpolitikájának legfontosabb megyei feladatairól beszélt. Hangsúlyozta, hogy minden erőnkkel tovább kell erősíteni a munkás-paraszt szövetséget, további előrehaladásunk alapját.

A beszámoló feletti vitában számos hozzászólás hangzott el.

